

IMA⁷ VI⁷ II^m⁷ V⁷

Tento akordový postup (progrese) je jedním z nejzákladnějších jazzových prvků mnoha standardů, zejména takzvaných "rhythm changes". Akord v prvním taktu je TÓNIKA, tedy hlavní funkce v tónině, v níž je celá progrese vedena.

V druhém taktu je tzv. mimotonální dominanta A7. Mimotonální proto, že obsahuje tón **cis**, který tónina C dur **neobsahuje**.

Třetí a čtvrtý takt tvoří takzvané dominantní jádro, tedy sled molového septakordu na II. stupni a dominantního septakordu na V. stupni

(proto se tento dvouakordový sled označuje jako "II - V pattern")

Příklad 1. ukazuje přísné spoje septakordů se zadržením **společných tónů** dvou sousedících akordů a sekundovým vzestupným, nebo klasajícím pohybem hlasů do následující harmonické sazby.

1

GMA⁷ E⁷ Am⁷ D⁷ GMA⁷

Pokud se sólo pohybuje po lineárních dráhách jednoho ze čtyř hlasů v rámci zmíněných sekundových kroků, hovoříme o logickém vedení hlasu, kdy se hlyasy nekříží a jedná se o tak zvanou **horizontální improvizaci**.

Příklad 2a až 2d ukazuje 4 sóla začínající od každého ze čtyř tónů prvního akordu **GMA7**. Rytmizace je předpokladem zajímavě znějící fráze.

2a

GMA⁷ E⁷ Am⁷ D⁷

2 GMA⁷ E⁷

2b

12 Am⁷ D⁷

2c

14 GMA⁷ E⁷

2d

16 Am⁷ D⁷

18 GMA⁷ E⁷

20 Am⁷ D⁷

Pokud se sólo staví metodou rozkladů akordů - arpeggia, potom jde o vertikální přístup k improvizaci. V příkladu 3a začíná **GMA7** rozkladem vzestupně, v příkladu 3b je arpeggio klesající.

22 GMA⁷

E⁷

3a

24 Am⁷ D⁷ 3

26 GMA⁷ E⁷

3b

28 Am⁷ D⁷

Minorizace durové funkce

Durovou funkci lze nahradit paralelní molovou funkcí, která leží na velké sextě od durového akordu. (*G jónská má stejné tóny, jako E aiolská*) Tudíž se v příkladu 4 nahrazuje (substituuje) při improvizaci akord **GMA7** akordem **Em7**.

(*původní harmonie tu však zůstává, záměna se týká pouze tónového materiálu pro sólo*)

Dominantní funkci **D7** lze v sóle nahradit (proložit) akordem **Hm7**, který je jeho sextovou paralelou, ale stejně dobře může být v tomto případě použita molová funkce, která ho zde předchází, tedy II.stupeň **Am7**. (příklad 4b)

Z molových septakordů vytvoříme přidáním intervalu čisté kvarty **"molové pentatoniky"**

30 GMA⁷ E⁷

4a

32 Am⁷ D⁷

Emi pentatonic

Ami pentatonic Hmi pentatonic

4

4b

34 GMA⁷
Am⁷ D⁷
36 E⁷

Molová pentatonika je výchozí škálou pro velmi často používanou **bluesovou stupnici**. Ta vzniká vložením umělého chromatického průchodu mezi čistou kvartu a kvintu. Tento průchod vytváří v závislosti na kontextu zajímavé tenze tercdecimy a nóny.

(Příklad 5a a 5b)

V Př.5 je použito protažení E blues i na mimotonální dominantu **E7**, a v dominantě **D7** jsou použity blues tóny z obou substitučních stupnic A blues i H blues současně, čímž vznikají zmiňované tenze, dodávající akordu více napětí.

5a

38 GMA⁷
E blues
Am⁷ D⁷
A blues H blues b13
40

5b

42 GMA⁷
E blues E⁷ Am⁷
#9 #9 #9 b9
45 D⁷
#9 b13 G⁶